

Gemiye Dönüyoruz-4

Nureddin Yıldız'ın Bolu-Aladağ'da gençlerle yaptığı "Gemiye Dönüyoruz" (4) dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Gemiye dönüşün; ümmet-i Muhammed olarak, Allah'ın bize takdir buyurduğu insanlığın son gemisi olma fonksiyonumuzu icra etmemizin adı cihattır.

Evet, cihat deyince aklımıza Bedir gazvesi, Çanakkale, Malazgirt geliyor. Bunlar dinimizde 'harp'tir. Cihat, içinde harp etmenin de bulunduğu bütün eylemlerin adıdır. Hicret Mekke'den Medine'ye yapıldığında cihattı. Ebu Bekir mal verirken cihat ediyordu, Bedir'e giderken de cihat etti.

Cihat büyük bir eylemin adıdır. Allah'ın rızasına göre yaşama heyecanının adına cihat diyoruz. Harp, cihadın yapılabılır türlerinden yalnızca biridir, bütünü değildir. Müminler olarak cihatla yükümlüyük. Yani Allah'ın dini ve bizim kulluğumuz gerçekleşsin diye. Biz gayret edip çalışacağız, Allah da yardım edecek. Şeytanı kendi başımıza mağlup edemeyiz ve bu çetin süreci bitiremeyiz.

Şimdi neyi yapmadık da gemiyi terk ettiysek onu yapmalıyız ve adı da cihat olmalıdır. Ne yapamadık?

İlmi doğru anlayamadık, Allah'ın haramlarına bir fitne olarak düşmememiz gerektiği hâlde düşüverdik, hilafetin kaybolmasının sakıncasını anlayamadık.

Şimdi vazifemiz bunu anlamaktır ve gemiye ancak bu şekilde dönebiliriz. Medine'de Resûlullah aleyhisselam neyi oturarak ya da dini nasıl emanet edip gittiye aynısını icra etmeliyiz. Allah da bize yardım edecektir.

Aksi takdirde hakkıyla cihat etmeden gemiye dönemeyeceğiz çünkü Allah'ın yardımı gerçekleşmez. Hem insanlık son gemisini kaybetmiş olur hem de biz geminin kaçakları olarak kıyamet günü hesap veririz. Allah bize yardım edecek mi? Elbette. Zaten onun yardımı olmaksızın bir iş başaramayız. Cihadı Çanakkale'de ya da İstanbul surları önünde harp etmekten ibaret değil de Kur'an-ı Kerim'in Fatihâ'dan Nas suresine kadar bütün emirleri ve yasaklarını yaşayan insan olma arzusuyla gayret etmek olarak anlarsak Allah'ın rızasını yakaladık demektir.

Ankebut suresinin 69. ayet-i kerimesini bu minvalde hafızalarımıza nakşetmeliyiz:

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ

“Bizim için cihat edenlerin işlerini kolaylaştırırız, onları yolumuzda yürütürüz. Allah muhsinlerle (işini iyi yapanlarla) beraberdir.”

Bu ayette neler geçiyor?

-Allah için cihat etmek

-Allah'ın yol göstermesi, yardım etmesi

-Allah'ın muhsinlerle beraber olması

Allah müminlerle beraberdir, demiyor ayet, muhsinlerle beraberdir. Müminler bu ihsanı zaten biliyorlar. Allah özel yardımını muhsinlere yapıyor. Allah'ın seninle beraber olması, mağlup olmayacağı anlamına geliyor. Allah'ın seninle beraber olması için de işini iyi yapman lazım. İyi iş yapan olman lazım. Hangi iyi işi? Ayetin ilk kısmında “bizim için cihat edenler” deniyor, demek ki cihat işini iyi yapanlar kastediliyor.

Ayeti iyi anlaşılacak şekilde tek cümle hâline getirirsek: “Bizim yolumuzda en iyi şekilde cihat edenlere yardımımız vardır.”

Bu bize izah ediyor ki, gemiye dönmek için vakıf kurmak veya otuz gençle birleşmek yetmiyor. Çok kaliteli çalışan adam olmak gerekiyor. Sadece vakıf kurmak, sadece kitap okumak, sadece tarikata intisap etmek ya da tefsir dersi okumak değildir Allah'ın istediği: "Allah muhsinlerle beraberdir."

Allah bizimlidir. Peki, nerede-ne zaman? Henüz ortada biz cihadımızı en iyi yapsak bile kazanacağımıza dair bir işaret var mı? Elbette sen bismillah deyip işe başlayınca hemen melekler gökten saf saf inip yardıma gelecek hâlleri yok. Devam edeceksin, yıllar geçecek. Sen bir basamak olacaksın, bir başka nesil gelecek ve senin üzerine basacaklar. Onlar da yıllarca çalışacaklar. Böyle onlar-yüzlerce basamakla Arş'a yükseleceğiz.

Biz bir tarlada çalışan ırgatlar değiliz ki akşam olunca maaşımızı alıp gidelim. Karşılığımızı cennette almak için yol gidiyoruz. Bizim zaten iyi cihat yapıyor olmamız, günlük ücret beklemediğimizden anlaşılacaktır. Günlük ücret bekleyenler, Allah ve cennetinden başka bir şeye takıldıkları için Allah'ın onlara yardım sözü yoktur.

Biz biliyoruz ki Rabbimiz dilediği zaman dilediği mucizeyi kullarına gösterir, Bedir'de gösterdiği gibi. Bin kişilik müşrik ordusu karşısında binlerce melekten oluşan bir güç buldu ve onları karşılıklarına çıkmış asker zannettiler, "Muhammed bu kadar askeri nereden buldu..." dediler. Aynı Allah -celle celâlihü- Peygamberi'nin dışı kırıldığı hâlde Uhud'da aynı yardımı göndermedi. Peygamber'in yüreği parçalandı amcasının şehit olduğunu görünce, İslam devletini kuran Musab bin Umeyr şehit oldu, 72 sahabe şehit oldu ama o melekleri göndermedi Allah. Bedir'e gönderdi, Uhud'a göndermedi.

Allah ne zaman ve nasıl isterse kuluna öyle yardım eder. O yardım, marketten sipariş edilen bir şey değildir; kula lütfedilir. Ancak biz yardımın çok uzak ve gelip gelmeyeceği belirsiz olduğunu da söyleyemeyiz. Dilediği an Allah, bizim hiç beklemediğimiz bir zamanda, en büyük mucizesini bizim üzerimizden gerçekleştirebilir. O onun bileceği iştir. Biz sadece "bizim için" ifadesindeki cihadın içini doldurmamızdır.

Fussilet suresinin 53. ayeti, derin derin düşündüğümüz zaman bizi umutlar denizine götürür:

سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَّبِعِنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

"Mucizelerimizi onlara göstereceğiz, uçsuz diyarlarda ve kendi nefislerinde. Sonunda herkes anlayacak ki Allah'ın şeriatı haktır. Allah'ın her şeyi en iyi şekilde görmesi size belge olarak yetmiyor mu?"

Yeter ki siz, bizim için cihat edenlerden olun, Allah gerisinin şahididir.

Buradaki iki nokta çok önemlidir: Kendi bünyemizde de Allah'ın mucizesini görmemiz ve dışımızda da görmemiz. Amerika'nın çöktüğünü, bir gecekonduya döndüğünü göreceğiz inşallah. Ya şeriatımıza ram olacak ve beraberimizde duracaktır ya da gecekondu olduğu günü göreceğiz. Dünyanın her yerinde Allah'ın sözü geçecektir. Ama biz istiyoruz ki hemen yarın oluversin, hatta canlı yayında olsun... Allah ise kendi takvimini işletiyor ve o istediğinde olacak.

Bizim cihadımızın başına gelmiş en ciddi bela, tabanca ve tüfekten ibaret zannedilmesidir. Şeytan öte yandan nefisleri kudurtarak İslam'ın içini oyuyor. Biz ise tank yapmaya çalışıyoruz. Hâlbuki tank ve nefis terbiyesi aynı anda olmalıydı. Bir tarafın çökertilip diğer tarafın güçlendirilmesi, dengenin bozulmasıdır. Bu da Allah'ın aradığı şey değildir. Allah Teâlâ on üç yıl boyunca Peygamberi'ni Mekke'de tuttu. Oruç, hac, zekât ve namaz dahi emretmedi onlara. Ama orada Allah'ı hakkıyla tanıyan bir nesil yetişti orada. Çünkü mikropsuz bir beyinle Allah'a secde eder hâle gelince, şeriat onlara yüklendi.

Cihadı kâfirlerle savaştan sıyrılmamızdır. Cihat, kâfirlerle savaş değildir yalnızca. Kâfirlerle savaş harptir. Kur'an-ı Kerim de harp kelimesini kullanır bunun için. Meydanlara Allah için çıkıp harp edecek

nefislerin terbiye edilmesi cihattır ve bu, harpten daha büyük bir olaydır. Evinde aile düzenini İslamlaştırmak için mücadele eden kadın, mücahidedir ve cihat hâlidir. Hâlbuki meydanlarda harp etmek kadın olana farz değildir. Ama meydanlardaki harp de nihayetinde o kadının evinde yürekli nesil yetiştirilmesiyle mümkün olacak.

‘Cihad’ı yanlış anlarsak ilk cihat hatasını yapmış oluruz, Allah muhafaza buyursun.

Bu yolda üzerimize düşenleri şöyle sıralayabiliriz:

- 1- Nefis terbiyesi ilk maddemizdir. Eğer bu gerçekleşmez yani nefis-i emmaremiz kontrol altına alınmaz, şeriata teslim edilmezse yaptığımız cihatla şeriat devleti kurulmaz. Şeriatı sömüren insanların eliyle şeriatın devleti kurulmaz. Şehvetlere, insanî tamaha karşı kontrol altına alınmış ve eğitilmiş, Kur’an’la yürüyen-gören-konuşan insan olma mücadelemiz çok önemlidir.
- 2- Niyetlerimizde, sözlerimizde ve işlerimizde doğruluk kalitesinin arayışında olacağız. Niyeti doğru olan ve doğru söz söyleyen, doğru işler yapan ümmet olmak zorundayız. Niyetimizle eylemimiz, eylemimizle sözümüz arasında çelişki bulunduğu, bu sacayağında sağlamlık olmadığı sürece cihat edemeyiz.
Hâl böyleyken doğru olmayan yöntemleri kullanmaya devam eder, sözlerimize yalan karıştırırsak kendimizi bile bile aldattığımız bir döngüye girmiş oluruz.
- 3- Mala esir olmamak, elimiz avucumuzdakinden verebilme eğitimi görmemiz lazım. Biz daima zenginlerin ve fabrika sahiplerinin bir şeyler vermesinden söz ederiz; hâlbuki talebe de harçlığından verebildiği zaman, zengin olunca bir şeyler verebileceğini anlamalıyız bundan. Bir simit ve meyve suyu alması için verilmiş harçlıktan simidin payını infak edebilenler, geleceğim mücahitleri ve nefis terbiyesi görmüş müminleridirler.
Zenginler elbette verecekler ama biz de veriyor olmalıyız. Sadece paradan değil zevklerimizden, menfaatlerimizden de. Yemek sırasında köfte dağıtılırken yetmeyeceğini görüp kamp arkadaşın için hakkından feragat edebilmek de infaktır. Bugün köfte hakkını arkadaşına verebiliyorsan yarın zengin olduğunda zaten yüzlerce cami yaptırabilir, binlerce talebeyi okutabilirsin. Ama bugün menfaatinden feragat edemiyorsan zengin olduğun gün için de şeytanın sunacağı mazeretlere kanarsın.
- 4- Kendi eksikliklerimizle meşgul olup Müslümanlar’ın eksiklikleriyle oyalanmamak gerekiyor. Hâlbuki bugün insanlar özellikle başkalarının ayıpları üzerinden vakit harcaşıp kendi ayıbının hatta cehenneme düşürecek eksiğinin varlığından dahi haberdar olmamaktadırlar. Önce ben tertemiz ve Allah’ın tam aradığı gibi olmalıyım diye düşünmek bir düzeydir. Bu düzeyi yakalayanlar cihat yolunda eğitim görürler.
- 5- Orijinal Müslümanlık için benimle ilgili olmayan her şeyden uzak durmalıyım. Peygamber Efendimi aleyhisselam, “Müslüman’ın kendisini ilgilendirmeyen şeylerden uzak durması, Müslümanlığının güzelliğindedir” buyuruyor.
Şöyle bir test yapabiliriz: Son on gün içinde meşgul olduğumuz yazılarımız, çalışmalarımız, ziyaretlerimiz, görüşmelerimiz, okumalarımız... hepsini listeleyelim ve bakalım, ne kadarı direkt veya dolaylı olarak benimle ilgilidir, ne kadarı ise başkasının kovanına çomak soktuğum işlerdir. Yapıp bitirmek zorunda olduğum işler ve benimle ilgisi olmayan işler; kaç paralık Müslüman olduğumuzun işaretini bu liste verir.
- 6- Yaptığımız güzel ve salih işleri süreklileştirmek. Kaç kere kaç işe başladık ve kaçını devam ediyor? Şimdiye kadar nelerin kararını vermişim ve hangileri devam ediyor? Peygamber aleyhisselam, “Allah’ın razı olduğu en iyi ameller, az da olsa sürekli olanlardır” buyuruyor. Başlanıp bırakılan işler Allah’ın hoşuna gitmiyor. Bunun örneği namazdır; kurallarına dikkat ederek ve düzgünce namaz kılmaya karar verip kaç gün sürdürebilmişsin?
Bir hoca efendinin hadis dersine gideyim demişsin ama kaç gün devam edebilmişsin?
Haftanın bir gününde belli bir sure-i celileyi okumayı kararlaştırmışım ama ne kadar

sürdürebilmişim? Cuma günü Kehf suresini okumaya, sünnet olduğundan, karar vermiştim ama sadece iki cuma devam edebilmişim, neden? İşte bu cihattır.

Çünkü Peygamber’imiz aleyhisselam, ashabını yetiştirirken “az ama sürekli iş” demişti. Bu, nefis terbiyesinden İslam’ın örnek neslinin yetişmesine kadar pek çok alanda temel ölçüdür. Başladığı işi bırakan maymun iştahlılık değil, başlayan ve ölmeden bırakmayan Müslümanlık esastır.

- 7- Dil afetlerine karşı uyanıklık. Yalan, gıybet, iftira, dedikodu... özellikle gıybet ve yalan. Dili dikenli olmamak gerekiyor. Zira Peygamber’imiz, “Müslüman, diğer Müslümanlar’ın onun elinden zarar görmediği kimsedir” buyuruyor. Dilim müminleri inciten bir tavırdaysa Peygamber’im beni Müslüman kalıbında görmüyor, öyleyse nasıl cihat edebilirim ki? Gemimiz yalancılardan ve güverteyi gıybet yeri diye kullanmak için değildir. İnsanlığın son gemisinde yalana ve iftiraya yer yoktur.
- 8- Göz güvencesi. Allah, müminlerin gözlerine sahip olmalarını buyurdu ve sonra da gözlerini bir sürü imtihanla sınamadı. Bakacaklar mı bakmayacaklar mı; harama karşı korunmuş gözlerin sahibi olmak zorundayız. Bunun için verilen bütün mücadele de cihattır, Bedir ve Uhud’a hazırlıktır.
- 9- Şeriatı öğrenme mücadelemiz. Şeriat; Kur’an, sünnet, fıkıh, akide demektir. Elbette doktor veya mühendis, kendi branşında çalışacaktır ama Müslüman için zorunlu ve olmazsa olmaz düzeydeki Kur’an, sünnet, fıkıh ve akide bilgileri de bilinmelidir. Bir şeriat âlimi yüz bin paragraf biliyorsa, başka branştan olan Müslüman da iki yüz paragrafı bilmelidir. Tıpkı her Müslüman’ın Fatıha, Fil, Kevser surelerini bilerek namazını kılıyor olması gibi. Hâlbuki Kâbe’de imam olan, Kur’an’ın tamamını biliyor. Bütün Müslümanlar’ın Peygamber hakkında laubali konuşulmayacağı ve ashab-ı kiramın edepsizce irdelenmeyeceği bilgisi vardır ama âlimler bundan daha derinini bilirler. Cihadımız budur. Bu ihmal edildikçe gemiye geri dönüşe hazır değiliz.
- 10- Yukarıdaki bütün maddeleri kuşatan cihadımız ise sabırdır. Haramların cicaliği ve zevkine karşı, ibadetin zorluğuna karşı, başa gelen musibete karşı sabır. Bu üç sabır alanında cihat etmeliyiz. Bugün 20 yaşındaki bir genç, bir gün 40 yaşına geldiğinde babası 80 yaşında olacak. O baba, 40 yaşındaki çocuğuna çocuk muamelesi edecek. Sen kendi çocuğunu evlendirmek için hazırlık yaparken onun yanında seni tokatlayabilecek, yüzüne tükürebilecek. ‘Medenî kanunlara’ göre haklısın, insan vicdaniyla tarttığımızda da. Ama Rabbin, “öf bile deme” demişti. O gün sabredip Rabbinin hatırı için 80 yaşındaki babana ses çıkarmazsan bir sabır kahramanı olursun.
- 11- Haramlara karşı direnme mücahitliği. Dikkatimizi çeken bir hadis-i şeriftir, Efendimiz aleyhisselam Mekke’deki hicretten söz ederken şöyle buyuruyor: “Muhacir, haramları terk edendir.” Hâlbuki biz muhacir ile Mekke’den Medine’ye hicret edenleri kastediyoruz. Hadis-i şerif ise bir odada haram varsa orayı terk etmekten söz ediyor. Haramlara karşı ömrünün sonuna kadar direneceğin bir ruh olmalı sende. Şeytan haramları sana pompaladığı sürece refleks göstermelisin, yoksa 100 yaşında olsan dahi haram gelir ve seni bulur. Mücahit, haram karşısında gevşemeyendir; haram ve haram götüren sebepler karşısında. Bir genç şunu diyebiliyor mu: Ben kendimi tanıyorum, üniversiteye gidersem kendimi kadın fitnessinden koruyamam. Askerliği iki sene yaparım ama diploma da istemiyorum, açık üniversite okuyabilirsem okurum. Bunu samimi diyebilen bir genç vallahi ve billahî’l-azim mücahitir. Bizim Peygamber’imiz, hicret gibi bir ibadeti günahları terk etmeye bağlıyor ve sen, günaha düşmekten korkup üniversiteyi terk etmişsin, üniversite bu çağın en büyük putlarından.

Cihat, harbin üstünde bir şeydir. Harp etmek nispeten kolaydır, düşman geri çekildiğinde biter, ölürsen şehit olursun. Bahsettiğimiz cihat ise insanın on yaşından başlar, doksan yaşına kadar devam

eder. Çünkü şeytan bırakıp gitmiyor. Efendimiz aleyhissalatu vesselam, kıyamet günü bazı kulların “Tihame Dağı gibi büyük sevaplarla” Allah’ın huzuruna geleceklerini buyuruyor. Yani öyle çok sevap işlemiş ki, ancak dağ büyüklüğüyle ifade ediliyor: “Ama Allah katında elleri boş kalacak. Hatta teheccüt kılan kimselerdir onlar. Çünkü aynı kimseler, önlerine haram fırsatı gelince dayanamazlardı.” Hacca gidiyor, teheccüt kılıyor... ama banka müdürünün faiz teklifine dayanamıyor. Çok sevap biriktirmiş ama haramlarla eritmiş onları.

Sevaplarla haramları birlikte sürdürmek, bir odaya radyatör koyduktan sonra cam açmak gibidir. Mücahit, haramlara karşı direnme ve pes etmeme cihadını verebilir.

12- Büyük kafalı olmak da bir cihattır. Sevgili Peygamber’imiz sallallahu aleyhi ve sellem, Allah’tan cennetini isterken Firdevs’e talip olmamızı söylüyor. Zira cennetin de tabakaları var. ‘Cennete koy da neresine koy ya Rabbi’ demeyin, buyuruyor. Biz müminler olarak, yeteri kadar değil en iyisi için çalışmak zorundayız. Kur’an okumaya değil Kur’an’ı en iyi okumaya talip olmalıyız, sadaka vermeye değil en iyi sadakayı vermeye. Hatta yakışıklı olmak bile değil en yakışıklı olmaktır istediğimiz. Yemeğin dahi en iyisini yemeliyiz. Dünyevî ve uhrevî şeylerde standardı yüksek mümin olmalıyız. Bu büyük gayeli olmaktır ve bir cihat meselesidir. En büyüğü düşünmek zorundasın.

13- Şüphe virüsüne karşı uyanık olacaksın. Şeytanın yapacağı hamleler alenî saldırı da olabilir şüphe de. İnsanı kendi aklından şüphelendirecek, Allah’ın varlığından veya Peygamberi’nin sünnetinden kuşkulandıracak saldırıları olabilir şeytanın. “Peygamber cinselliğine çok düşküdü” dedirtebilir, onun ahlakını sorgulatabilir; bunun cihadını yapmak zorundayız. Bu nasıl olabilir?

Allah-Peygamber-ashap konularında tereddüdü olandan, şeytandan kaçır gibi kaçarsın. Onun kitabını okumak değil, o kitabı satan yayınevinden dahi kitap almazsın. Onu duyduğunda euzü besmele çekip radyoyu kapatırsın. Çünkü şüphe bir mikroptur, bulaşır. Anlayabilseydin zaten bulaşamazdı. Aksi takdirde ashab-ı kiramı tartışan, İslam’dan kendince fazlalık-eksiklik bulan bir nesil çıkar ortaya, şimdi olduğu gibi. Ve o nesil, delik olduğundan şüphe ettiği gemiye dönebilir.

14- Şehvetlere karşı disiplin sağlanmalıdır.

Tebük gazvesi -ki Tebük gazvesi (harbi) diyoruz, cihadı değil, zira Medine hayatının tamamı zaten cihattı- uzun sürünce ashab-ı kiramın sıcaklığın artmasından dolayı cinselliği hareketlendi. Ashab-ı kiram bundan rahatsız oldu ve her an şehit olmayı bekledikleri bir cihat hareketinde akıllarının böyle bir şeye kaymasından huzursuzluk duyular. Efendimiz aleyhisselama geldiler ve ‘izin’ istemişler.

Efendimiz onlara ne izni istediklerini sormuş. Onlar da cinsel organlarını kesip bu dertten kurtulmak istediklerini söylemişler. Resûlullah, böyle bir şeyin kesinlikle olmayacağını buyurmuş. Çünkü cinsellik bataklığına düşmemek, Tebük gazvesi kadar kıymetli bir cihattı. Haramlara karşı kendini koruyamadıktan sonra zaten Tebük’te ne işin vardı ki?

15- Gemiye dönecek yolcuların ilk üç cihadını sayacak olsak ve illa bir şeyleri öne çıkaracaksak şu çok önemli bir yere oturur: Vakti en iyi sen kullanacaksın. Bu dünyada yapılan savaşın adı vakittir. Herkes son dakikası olup olmadığını bilmediği anlardan oluşan bir hayat yaşıyor. Bütün filmlerimiz bir dakikalıktır. Dakika savaşı yapan ümmet, bu süreci kazanır.

Hiçbir zaman gün ve saat savaşı veremeyiz, çünkü bu çok uzundur. Vakti en iyi kullanabilenler, en güzel vakit kullanıcıları, Allah yolunda en iyi cihadı verenlerdir. Zira vakti iyi kullanmak, şeytana ve şeytanlaşmış insanlara yarım dakika bile fırsat vermemek anlamına gelir. Hep sen uyanıksın, o hiçbir zaman galip gelemez sana.

Bu yedi saat uyumak anlamına gelmez; yedi saatlik uykuyu disipline etmek anlamına gelir. Hiç gezmek, eğlenmemek, neşelenmemek anlamlarına da gelmez; mesele disiplinle ilgilidir. Sürekli ders çalışmak değil, çalışmaya başladığında dünyadan kopabilmek anlamına gelir.

16- Yaşadığın çağın teknolojisi, bilimi, siyaseti, ekonomisi, coğrafyası; her neyse o standartlarda bir seviyeyle Allah için hazırlık yapmak. Yaşına, imkânlarına ve önüne çıkarılan fırsatlara göre. 17 yaşında bir delikanlı isen senden Allah'ın istedikleri bellidir. Niyetin olsun, tembellik yapma ve yanında bir rehberle yola çık. 27 yaşına geldiğinde işin gücünün arttığını gör. 37'de biraz daha. 67 yaşına geldiğinde bu sefer önder sen olacaksın. Çağında güç neye deniyorsa o alanda çalışma yapmak cihattır. Tank yapılacaksa tank, bilgisayar programıysa bilgisayar programı.

Bütün bunları yaparken yıkılmadan ve pes etmeksizin nasıl ilerleyebiliriz?

İmanımız, bütün boyutuyla var olan bir iman olmalıdır. Efendimiz aleyhisselam, imanın yetmiş küsur bölüme ayrıldığını buyurmuştur. 'Lâilâheillallah' demek de iman, kaldırımdaki bir cam kırığını alıp çöpe atmak da. Yani hayatın bütünü imana dâhildir. Hayatın tamamını kuşatmış olan imana iman diyebiliriz.

Bu iman yolculuğuna ashab-ı kiramı daima önde tutarak devam etmeliyiz. Gözümüzde onlardan yüksekte duran biri olmamalıdır. Örnek nesil onlardır. Hocan, şeyhin, arkadaşın, vakfın, partin, parti başkanın, eşin, çocukların... ashab-ı kiramın durduğu yerden yüksekte olamaz. Peygamber aleyhisselam da zaten o ashabın peygamberidir.

Kur'an-ı Kerim pratik kitabımız olmalı, esprilerimizi bile Kur'an'dan yapacak düzeye gelmeliyiz. Nerde kaldı ki günlük hayatımızı zaten Kur'an'dan düzenleriz.

Peygamberler başta olmak üzere ashab-ı kiramın, sonra da selef-i salihinin hayatını çocuk romanı gibi değil yol kılavuzumuz olarak okumalıyız. Yusuf aleyhisselamdan ders çıkaramayan, gemiye dönemez. İbrahim aleyhisselamı anlayamayan, geminin yolcusu olamaz.

Yeryüzüne göklerden bakacaksın. Arş'tan bakacaksın, Allah'ın baktığı yerden. Dünya bir sinek kanadı kadar değerliyse benim için de o kadardır. Allah'ın baktığı gibi bakabilirsen dünyaya, dünya da biiznillah peşinden gelir.